

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/24-01/27

URBROJ: 65-24-2

Zagreb, 8. ožujka 2024.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 8. ožujka 2024. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra zdravstva dr. sc. Vilija Beroša, dr. med. i državne tajnike Tomislava Dulibića, dr. sc. Silvija Bašića, dr. med. i dr. sc. Mariju Bubaš, dr. med.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/118

URBROJ: 50301-04/25-24-8

Zagreb, 8. ožujka 2024.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra zdravstva dr. sc. Vilija Beroša, dr. med. i državne tajnike Tomislava Dulibića, dr. sc. Silvia Bašića, dr. med. i dr. sc. Mariju Bubaš, dr. med.

3
PREDSJEDNIK
dr. sc. Andrej Plenković

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakonom o zdravstvenoj zaštiti, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici održanoj 31. listopada 2018., a koji je noveliran 2019., 2020., 2022. i 2023., uređuje se društvena skrb za zdravlje stanovništva, načela i mjere zdravstvene zaštite, prava i obveze osoba u korištenju zdravstvene zaštite, razine zdravstvene djelatnosti, sadržaj i organizacijski oblici obavljanja zdravstvene djelatnosti te nadzor nad obavljanjem zdravstvene djelatnosti.

Zakonom o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22., 156/22. i 33/23.), uređuje se i specijalističko usavršavanje zdravstvenih radnika. Specijalizacija se može odobriti zdravstvenom radniku kojem je izdano odobrenje za samostalan rad te koji je u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili ima privatnu praksu ili radi kod zdravstvenog radnika privatne prakse sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem. Ako je zdravstveni radnik u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb ili jedinica lokalne samouprave, prije odobrenja specijalizacije obavezan je sklopiti s poslodavcem ugovor o međusobnim pravima i obvezama vezanim uz specijalističko usavršavanje, pri čemu obveza rada u radnom odnosu na neodređeno vrijeme nakon završetka specijalističkog usavršavanja i položenog specijalističkog ispita ne smije biti ugovorena u trajanju duljem od propisanog vremena trajanja specijalizacije.

Ako specijalizant namjerava otkazati ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi i zasnovati radni odnos u drugoj zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb ili jedinica lokalne samouprave, obavezan je zatražiti prethodnu suglasnost Ministarstva zdravstva te ishoditi i suglasnost zdravstvene ustanove u kojoj će zasnovati radni odnos. Za takav prelazak specijalizanta uzima se u obzir potreba za zdravstvenim radnikom u specijalističkoj djelatnosti za koju se specijalizant usavršava na području osnivača zdravstvene ustanove, odobreni plan specijalizacija zdravstvene ustanove u kojoj specijalizant namjerava zasnovati radni odnos i ugovorena specijalistička djelatnost poslodavca kod kojeg specijalizant namjerava zasnovati radni odnos u mreži javne zdravstvene službe. Zdravstvena ustanova u kojoj specijalizant zasnuje radni odnos temeljem prethodne suglasnosti Ministarstva zdravstva obvezna je naknaditi zdravstvenoj ustanovi iz koje specijalizant odlazi stvarne troškove specijalizacije nastale do zasnivanja radnog odnosa i naknadu u iznosu jedne proračunske osnovice za obračun naknada i drugih primanja u Republici Hrvatskoj po mjesecu ugovorene obveze rada nakon završene specijalizacije, u roku od godine dana od dana sklapanja ugovora o radu sa specijalizantom.

Sukladno važećem Zakonu, ako specijalizant otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi bez prethodne suglasnosti Ministarstva zdravstva, obvezan je naknaditi troškove specijalizacije nastale do otkaza ugovora o radu te naknadu u iznosu jedne proračunske osnovice za obračun naknada i drugih primanja u Republici Hrvatskoj po mjesecu neodrađene ugovorene obveze nakon završene specijalizacije u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu.

Isti uvjeti odnose se i na specijaliste koji prije isteka ugovorene obveze rada namjeravaju otkazati ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi koja ih je uputila na specijalizaciju.

Troškovi specijalizacije sukladno važećem Zakonu obuhvaćaju troškove glavnog mentora, mentora i komentora, trošak zdravstvenih ustanova u kojima se obavlja specijalističko usavršavanje, trošak poslijediplomskog specijalističkog studija, trošak završnog i specijalističkog ispita, trošak knjižice o specijalističkom usavršavanju zdravstvenog radnika i trošak dnevnika rada zdravstvenog radnika na specijalističkom usavršavanju. Trošak zdravstvenih ustanova u kojima se obavlja specijalističko usavršavanje utvrđuje se za cijelo razdoblje trajanja specijalizacije u visini četverostrukog iznosa proračunske osnovice koja je važeća na početku obavljanja programa.

Prije stupanja na snagu važećega Zakona, pitanje troškova specijalističkog usavršavanja i raskida ugovora o radu prije isteka ugovorene obveze rada bilo je uređeno podzakonskim aktima na različite načine i u jednom razdoblju u obvezu povrata troškova specijalizacije bile su uključene i bruto plaće specijalista.

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija („Narodne novine“, broj 123/33.), propisuje da uvjeti za pristup reguliranoj profesiji trebaju biti prikladni za ostvarenje cilja koji se želi postići te trebaju biti nediskriminatorni, opravdani zaštitom javnog interesa, prikladni za postizanje cilja kojem se teži i nužni.

Pravila kojima se uređuje funkcioniranje zdravstvene zaštite uključujući i odredbe o obvezi rada specijalista nakon položenog specijalističkog ispita ili o plaćanju troškova specijalizacije u slučaju neizvršenja te obveze usklađuju se s temeljnim slobodama Europske unije, slobodom kretanja radnika i slobodom pružanja usluga.

S druge strane, ugovorno reguliranje prava između specijalizanta i zdravstvene ustanove nužno je za osiguranje kontinuiteta rada specijalističke djelatnosti. Zdravstvena ustanova mora zapošljavati dovoljan broj doktora medicine specijalista za obavljanje zdravstvene djelatnosti kako bi omogućila dostupnost zdravstvene zaštite. Radi toga zdravstvena ustanova planira specijalistička mjesta i unaprijed zna potreban broj specijalista za potrebe liječenja stanovništva na svojem području.

Kako bi se pomirio opći interes za osiguranjem specijalističke djelatnosti za koju se specijalizira na određenom području i interes specijalizanata i specijalista za slobodom kretanja i slobodom pružanja usluga, ovim zakonskim prijedlogom uređuju se stvarni troškovi specijalizacije bez dodatnih troškova radi naknade štete.

Stoga, prema ovom zakonskom prijedlogu u slučaju raskida ugovora o radu prije isteka ugovorene obveze rada, specijalizant ili specijalist obvezni su zdravstvenoj ustanovi naknadi samo troškove specijalizacije, bez dodatnih drugih troškova.

Ovim zakonskim prijedlogom uređuje se da će zdravstvene ustanove u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona, specijalizantima koji na dan stupanja na snagu ovoga zakona obavljaju specijalističko usavršavanje, ponuditi sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama u kojem će obveza naknade troškova za cijelo razdoblje specijalističkog usavršavanja biti usklađena s odredbama ovoga zakonskog prijedloga.

Isto tako, zdravstvene ustanove će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, ponuditi sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama i sa specijalistima kojima na dan stupanja na snagu ovoga zakona nije istekla ugovorena obveza rada iz sklopljenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama.

Predloženim rješenjem nastoji se ujednačiti ugovore o međusobnim pravima koje su specijalizanti sklopili sa zdravstvenim ustanovama s bitno različitim ugovornim obvezama koje se odnose na obvezu plaćanja različitih iznosa naknade u slučaju otkaza ugovora o radu, kao i na različito ugovoreno razdoblje obveze rada nakon završenog specijalističkog usavršavanja. Stoga je potrebno omogućiti da obveze po ugovorima o međusobnim pravima i obvezama svih specijalizanata koji su na specijalističkom usavršavanju, kao i svih specijalista koji odrađuju ugovorenu obvezu rada, budu uređene pod jednakim uvjetima.

Zakonskim prijedlogom također se propisuje iznimka ako specijalist u roku od godine dana od dana otkazivanja ugovora o radu u zdravstvenoj ustanovi osnuje privatnu praksu na primarnoj razini zdravstvene djelatnosti odnosno ugovori djelatnost na sekundarnoj razini zdravstvene zaštite u mreži javne zdravstvene službe na području koje pokriva zdravstvena ustanova koja je snosila troškove specijalističkog usavršavanja, specijalist neće biti u obvezi snositi troškove specijalizacije.

Zakonskim prijedlogom briše se obveza obavljanja pripravničkog staža za masera - kupeljara, jer više nema obrazovanja u tom zanimanju.

Nadalje, radi jasnoće u primjeni detaljnije se propisuje da zdravstveni radnik - fizioterapeutski tehničar, zdravstveno-laboratorijski tehničar i sanitarni tehničar koji je obavio pripravnički staž, položio stručni ispit i u istom zdravstvenom usmjerenju završio prijediplomski studij fizioterapije ili medicinsko-laboratorijske dijagnostike, odnosno prijediplomski ili diplomski studij sanitarnog inženjerstva, nema obvezu ponovnog obavljanja pripravničkog staža niti obvezu ponovnog polaganja stručnog ispita. Navedenom zdravstvenom radniku nadležna komora obvezna je izdati odobrenje za samostalan rad na temelju dokaza o završenom prijediplomskom ili diplomskom studiju.

Nadalje, ovim se zakonskim prijedlogom propisuje da, između ostalih uvjeta, privatnu praksu u ordinaciji može obavljati zdravstveni radnik koji nije u radnom odnosu odnosno ne obavlja drugu samostalnu djelatnost osim u slučaju ugovora s visokim učilištem koje izvodi studijski program za zdravstveno zanimanje.

Također, dodatno se, izmjenom članka 184.a Zakona o zdravstvenoj zaštiti, uređuje da za stjecanje prava na naziv specijalista određene specijalnosti kandidat koji je položio europski specijalistički ispit pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS) obavezan je

položiti praktični dio specijalističkog ispita pred ispitnom komisijom iz članka 184. Zakona o zdravstvenoj zaštiti. Naime, polaganje ispita pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS) nije propisano kao obveza, već je dobrovoljno te se kandidatima omogućava nepolaganje teorijskog dijela specijalističkog ispita na nacionalnoj razini.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona neće biti potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Financijska sredstva za provođenje zdravstvene zaštite u skladu s predloženim zakonom, u cijelosti su uključena u Financijski plan Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, stoga pružanje usluga zdravstvene zaštite koje se financiraju sredstvima obveznog zdravstvenog osiguranja, nema dodatnog financijskog učinka na Financijski plan Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno važećem Zakonu o zdravstvenoj zaštiti, ako specijalizant otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi bez prethodne suglasnosti Ministarstva zdravstva, obvezan je naknaditi troškove specijalizacije nastale do otkaza ugovora o radu te naknadu u iznosu jedne proračunske osnovice za obračun naknada i drugih primanja u Republici Hrvatskoj po mjesecu neodrađene ugovorene obveze nakon završene specijalizacije u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu.

Ovim zakonskim prijedlogom uređuje se funkcioniranje zdravstvene zaštite uključujući i odredbe o obvezi rada specijalista nakon položenog specijalističkog ispita ili o plaćanju troškova specijalizacije u slučaju neizvršenja te obveze, a u skladu s temeljnim slobodama Europske unije, slobodom kretanja radnika i slobodom pružanja usluga.

Kako bi se pomirio opći interes za osiguranjem specijalističke djelatnosti za koju se specijalizira na određenom području i interes specijalizanata i specijalista za slobodom kretanja i slobodom pružanja usluga, ovim zakonskim prijedlogom uređuju se stvarni troškovi specijalizacije bez dodatnih troškova radi naknade štete.

Slijedom navedenoga, predlaže se donošenje zakona po hitnom postupku sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI

Članak 1.

U Zakonu o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22., 156/22. i 33/23.), u članku 47. stavku 1. točka 7. mijenja se i glasi:

„7. nije u radnom odnosu odnosno ne obavlja drugu samostalnu djelatnost osim u slučaju iz članka 57. podstavka 7. ovoga Zakona“.

Članak 2.

U članku 168. stavku 2. riječi: „maser - kupeljar,“ brišu se.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Zdravstveni radnik iz stavka 2. ovoga članka - fizioterapeutski tehničar, zdravstveno-laboratorijski tehničar i sanitarni tehničar koji je obavio pripravnički staž, položio stručni ispit i u istom zdravstvenom usmjerenju završio prijediplomski studij fizioterapije ili medicinsko-laboratorijske dijagnostike odnosno prijediplomski ili diplomski studij sanitarnog inženjerstva, nema obvezu ponovnog obavljanja pripravničkog staža niti obvezu ponovnog polaganja stručnog ispita.

(5) Zdravstvenom radniku iz stavka 4. ovoga članka, nadležna komora obvezna je izdati odobrenje za samostalan rad na temelju dokaza o završenom prijediplomskom ili diplomskom studiju iz stavka 4. ovoga članka.“.

Članak 3.

U članku 184.a stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Za stjecanje prava na naziv specijalista određene specijalnosti kandidat koji je položio europski specijalistički ispit pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS) obavezan je položiti praktični dio specijalističkog ispita pred ispitnom komisijom iz članka 184. ovoga Zakona.“.

Stavci 4. i 5. brišu se.

Članak 4.

U članku 186. iza stavka 2. dodaju se stavci 3., 4. i 5. koji glase:

„(3) Ugovorom iz stavka 1. ovoga članka utvrđuju se troškovi specijalizacije u skladu s člankom 191. ovoga Zakona.

(4) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka ne smije sadržavati odredbe kojima se utvrđuju dodatne financijske obveze za zdravstvenog radnika.

(5) Za sklapanje ugovora i sklapanje izmjena ugovora iz stavka 1. ovoga članka u skladu s važećim propisima, odgovoran je ravnatelj zdravstvene ustanove.”

Članak 5.

U članku 188. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Zdravstvena ustanova u kojoj specijalizant zasnjuje radni odnos temeljem prethodne suglasnosti Ministarstva iz članka 187. stavka 1. ovoga Zakona, obvezna je naknaditi zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona troškove specijalizacije iz članka 191. ovoga Zakona nastale do zasnivanja radnog odnosa, u roku od godine dana od dana sklapanja ugovora o radu sa specijalizantom.

(2) Ako specijalizant otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona bez prethodne suglasnosti Ministarstva, obvezan je naknaditi troškove specijalizacije iz članka 191. ovoga Zakona nastale do otkaza ugovora o radu, u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu.”

Članak 6.

U članku 190. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Zdravstvena ustanova u kojoj specijalist zasnjuje radni odnos temeljem prethodne suglasnosti Ministarstva, obvezna je naknaditi zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona troškove specijalizacije iz članka 191. ovoga Zakona, u roku od godine dana od dana sklapanja ugovora o radu sa specijalistom.

(2) Ako specijalist otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona bez prethodne suglasnosti Ministarstva, obvezan je naknaditi troškove specijalizacije iz članka 191. ovoga Zakona, u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu.”

Članak 7.

Iza članka 190. dodaje se članak 190.a koji glasi:

„Članak 190.a

(1) Iznimno od članka 190. stavka 3. ovoga Zakona, ako specijalist u roku od godine dana od dana otkazivanja ugovora o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona osnuje privatnu praksu na primarnoj razini zdravstvene djelatnosti odnosno ugovori djelatnost na sekundarnoj razini zdravstvene zaštite u mreži javne zdravstvene službe na području koje pokriva zdravstvena ustanova koja je snosila troškove specijalističkog usavršavanja, specijalist neće biti u obvezi snositi troškove specijalizacije iz članka 191. ovoga Zakona.

(2) Ako specijalist ne ispuní uvjete iz stavka 1. ovoga članka u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona obvezan je, u daljnjem roku od šest mjeseci, naknaditi troškove specijalizacije iz članka 191. ovoga Zakona nastale do otkaza ugovora o radu.”

Članak 8.

U članku 191. iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:

„(5) Trošak glavnog mentora, mentora i ko-mentora utvrđuje se odlukom ministra kojom se određuje godišnja naknada za rad po mentorstvu.

(6) Trošak završnog i specijalističkog ispita utvrđuje se odlukom ministra.”.

Članak 9.

Iza članka 244. dodaje se članak 244.a koji glasi:

„Članak 244.a

Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1.320,00 eura kaznit će se za prekršaj ravnatelj zdravstvene ustanove ako:

1. sa specijalizantom sklopi ugovor o međusobnim pravima i obvezama koji je protivan odredbama članka 186. stavka 3. ovoga Zakona
2. sa specijalizantom sklopi ugovor o međusobnim pravima i obvezama koji je protivan odredbama članka 186. stavka 4. ovoga Zakona
3. ne ponudi sklapanje ugovora o međusobnim pravima i obvezama ili sklapanje izmjene ugovora o međusobnim pravima i obvezama iz članka 186. stavka 5. ovoga Zakona
4. sa specijalizantom sklopi ugovor o međusobnim pravima i obvezama u vezi s troškovima specijalizacije protivno odredbi članka 191. ovoga Zakona.”.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 10.

Odluke iz članka 8. ovoga Zakona kojim se dopunjuje članak 191. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine”, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22., 156/22. i 33/23.), ministar je obavezan donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 11.

Zdravstvenom radniku iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona kojim se dopunjuje članak 168. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine”, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22., 156/22. i 33/23.), koji je podnio zahtjev za izdavanje odobrenja za samostalan rad prije stupanja na snagu ovoga Zakona, nadležna komora obvezna je po službenoj dužnosti na temelju dokaza o završenom prijediplomskom ili diplomskom studiju, izdati odobrenje za samostalan rad u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 12.

(1) Zdravstvene ustanove iz članka 186. stavka 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine”, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22., 156/22. i 33/23.), ponudit će, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, specijalizantima koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju specijalističko usavršavanje, sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama u kojem će obveza naknade troškova za cijelo razdoblje specijalističkog usavršavanja biti usklađena s odredbama ovoga Zakona.

(2) Zdravstvene ustanove iz članka 186. stavka 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine”, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22., 156/22. i 33/23.), ponudit će, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama u kojem će obveza naknade troškova biti usklađena s odredbama ovoga Zakona sa specijalistima kojima na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nije istekla ugovorena obveza rada iz sklopljenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama.

Članak 13.

Postupci započeti na temelju članka 184.a Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine”, br. 100/18., 125/19., 147/20., 119/22., 156/22. i 33/23.), koji nisu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

Članak 14.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim se člankom uređuje mogućnost da privatnu praksu u ordinaciji može obavljati zdravstveni radnik sa završenim sveučilišnim preddiplomskim i diplomskim studijem ili sveučilišnim integriranim preddiplomskim i diplomskim studijem ili specijalističkim diplomskim stručnim studijem ako, između ostalih, nije u radnom odnosu odnosno ne obavlja drugu samostalnu djelatnost, osim u slučaju kada ima sklopljen ugovor s visokim učilištem koje izvodi studijski program za zdravstveno zanimanje.

Uz članak 2.

Ovim se člankom briše obveza obavljanja pripravničkog staža za masera - kupeljara. Nadalje, radi jasnoće u primjeni detaljnije se propisuje da zdravstveni radnik - fizioterapeutski tehničar, zdravstveno-laboratorijski tehničar i sanitarni tehničar, koji je obavio pripravnički staž, položio stručni ispit i u istom zdravstvenom usmjerenju završio prijediplomski studij fizioterapije ili medicinsko-laboratorijske dijagnostike odnosno prijediplomski ili diplomski studij sanitarnog inženjerstva, nema obvezu ponovnog obavljanja pripravničkog staža niti obvezu ponovnog polaganja stručnog ispita. Također, propisuje se da je nadležna komora navedenim zdravstvenim radnicima obvezna izdati odobrenje za samostalan rad na temelju dokaza o završenom prijediplomskom studiju.

Uz članak 3.

Ovim se člankom dorađuju odredbe u vezi s polaganjem europskog specijalističkog ispita pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS), na način da se propisuje da je za stjecanje prava na naziv specijalista određene specijalnosti kandidat koji je položio europski specijalistički ispit pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS) obvezan položiti praktični dio specijalističkog ispita pred ispitnom komisijom. Naime, polaganje ispita pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS) nije propisano kao obveza, već je dobrovoljno te se kandidatima omogućava nepolaganje teorijskog dijela specijalističkog ispita na nacionalnoj razini.

Uz članak 4.

Ovim se člankom dopunjuju odredbe važećeg Zakona na način da se jasno propisuje da se ugovorom o međusobnim pravima i obvezama vezanim uz specijalističko usavršavanje utvrđuju troškovi specijalizacije te se propisuje da ugovor o međusobnim pravima i obvezama vezanim uz specijalističko usavršavanje ne smije sadržavati odredbe kojima se utvrđuju dodatne financijske obveze za zdravstvenog radnika. Također, propisuje se da je za sklapanje ugovora o međusobnim pravima i obvezama te za sklapanje izmjena tih ugovora u skladu s važećim propisima, odgovoran ravnatelj zdravstvene ustanove.

Uz članak 5.

Ovim se člankom mijenjaju odredbe važećeg Zakona na način da je zdravstvena ustanova u kojoj specijalizant zasnjuje radni odnos temeljem prethodne suglasnosti Ministarstva zdravstva, obvezna naknaditi zdravstvenoj ustanovi iz koje zdravstveni radnik prelazi stvarne troškove specijalizacije nastale do zasnivanja radnog odnosa, u roku od godine dana od dana sklapanja ugovora o radu sa specijalizantom. Nadalje propisuje se da ako specijalizant otkáže ugovor o radu u matičnoj zdravstvenoj ustanovi bez prethodne suglasnosti Ministarstva zdravstva, obvezan je naknaditi troškove specijalizacije nastale do otkaza ugovora o radu, u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu.

Uz članak 6.

Ovim se člankom mijenjaju odredbe važećeg Zakona na način da se propisuje da je zdravstvena ustanova u kojoj specijalist zasnuje radni odnos temeljem prethodne suglasnosti Ministarstva zdravstva, obvezna naknaditi zdravstvenoj ustanovi iz koje specijalist prelazi, isključivo troškove specijalizacije, u roku od godine dana od dana sklapanja ugovora o radu sa specijalistom. Također, propisuje se da ako specijalist otkáže ugovor o radu u svojoj matičnoj zdravstvenoj ustanovi bez prethodne suglasnosti Ministarstva zdravstva, on je obvezan naknaditi troškove specijalizacije, u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu.

Uz članak 7.

Ovim se člankom dopunjuju odredbe važećeg Zakona na način da se propisuje iznimka prema kojoj ako specijalist u roku od godine dana od dana otkazivanja ugovora o radu u svojoj matičnoj zdravstvenoj ustanovi osnuje privatnu praksu na primarnoj razini zdravstvene djelatnosti odnosno ugovori djelatnost na sekundarnoj razini zdravstvene zaštite u mreži javne zdravstvene službe na području koje pokriva zdravstvena ustanova koja je snosila troškove specijalističkog usavršavanja, specijalist neće biti u obvezi snositi troškove specijalizacije. Također se propisuje da ako specijalist ne ispuni navedene uvjete u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu u matičnoj zdravstvenoj ustanovi obvezan je, u daljnjem roku od šest mjeseci, naknaditi troškove specijalizacije nastale do otkaza ugovora o radu.

Uz članak 8.

Propisuje se da se trošak glavnog mentora, mentora i ko-mentora, kao i trošak završnog i specijalističkog ispita utvrđuje odlukama ministra zdravstva.

Uz članak 9.

Ovim se člankom dopunjuju prekršajne odredbe važećeg Zakona na način da se propisuje da će se novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1.320,00 eura kazniti za prekršaj ravnatelj zdravstvene ustanove ako sa specijalizantom sklopi ugovor o međusobnim pravima i obvezama koji je protivan odredbama članka 186. i 191. Zakona odnosno ako sa specijalizantom sklopi ugovor o međusobnim pravima i obvezama u vezi s troškovima specijalizacije protivno odredbi članka 191. Zakona te ako ne ponudi sklapanje ugovora o međusobnim pravima i obvezama ili sklapanje izmjene ugovora o međusobnim pravima i obvezama iz članka 186. stavka 5. ovoga Zakona.

Uz članke 10. do 13.

Ovi članci sadrže prijelazne i završne odredbe. U odnosu na članak 11. predloženim rješenjem nastoji se ujednačiti ugovore o međusobnim pravima koje su specijalizanti sklopili sa zdravstvenim ustanovama s bitno različitim ugovornim obvezama koje se odnose na obvezu plaćanja različitih iznosa naknade u slučaju otkaza ugovora o radu, kao i na različito ugovoreno razdoblje obveze rada nakon završenog specijalističkog usavršavanja. Stoga je potrebno omogućiti da obveze po ugovorima o međusobnim pravima i obvezama svih specijalizanata koji su na specijalističkom usavršavanju kao i svih specijalista koji odrađuju ugovorenu obvezu rada, budu uređene pod jednakim uvjetima.

Uz članak 14.

Ovim člankom određuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 47.

(1) Privatnu praksu u ordinaciji može obavljati zdravstveni radnik sa završenim sveučilišnim preddiplomskim i diplomskim studijem ili sveučilišnim integriranim preddiplomskim i diplomskim studijem ili specijalističkim diplomskim stručnim studijem ako:

1. ima odgovarajuće obrazovanje zdravstvenog usmjerenja, a za specijalističke ordinacije i odgovarajuću specijalizaciju
2. ima odobrenje za samostalan rad
3. je radno sposoban za obavljanje privatne prakse
4. je potpuno poslovno sposoban
5. nije pravomoćno osuđen za neko od kaznenih djela iz glave XVI. Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. i 101/17.) - Kaznena djela protiv spolne slobode i glave XVII. istoga Zakona - Kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, ako će obavljati privatnu praksu u zdravstvenoj djelatnosti koja uključuje rad s djecom
6. mu nije izrečena sigurnosna mjera zabrane obavljanja zdravstvene djelatnosti, dok ta mjera traje
7. nije u radnom odnosu odnosno ne obavlja drugu samostalnu djelatnost
8. raspolaže odgovarajućim prostorom sukladno normativima i standardima za obavljanje privatne prakse u pogledu prostora
9. raspolaže odgovarajućom medicinsko-tehničkom opremom sukladno normativima i standardima za obavljanje privatne prakse u pogledu medicinsko-tehničke opreme
10. pribavi mišljenje Zavoda i nadležne komore o opravdanosti osnivanja privatne prakse u mreži javne zdravstvene službe odnosno mišljenje nadležne komore o opravdanosti osnivanja privatne prakse izvan mreže javne zdravstvene službe.

(2) Uvjet iz stavka 1. točke 7. ovoga članka zdravstveni radnik mora ispuniti danom početka obavljanja privatne prakse.

(3) Državljanima drugih država članica Europske unije mogu obavljati privatnu praksu pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka te ako ispunjavaju uvjet poznavanja hrvatskog jezika, najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju.

(4) Stranci mogu obavljati privatnu praksu prema propisima kojima se uređuje rad stranaca u Republici Hrvatskoj, pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka te ako ispunjavaju uvjet poznavanja hrvatskog jezika, najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju.

Članak 168.

(1) Zdravstveni radnici stječu stručnu kvalifikaciju završetkom obrazovanja.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, nakon završenog obrazovanja pripravnički staž obvezni su obaviti: primalja - asistentica, fizioterapeutski tehničar, prvostupnik fizioterapije, maser - kupeljar, zdravstveno-laboratorijski tehničar, prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike, sanitarni inženjeri, sanitarni tehničari, prvostupnik radne terapije, prvostupnik radiološke tehnologije, dentalni tehničar, dentalni asistent i farmaceutski tehničar.

(3) Pripravnički staž je rad pod nadzorom kojim se zdravstveni radnik osposobljava za samostalan rad.

Članak 184.a

(1) Iznimno od članka 184. ovoga Zakona kandidat, doktor medicine, može polagati europski specijalistički ispit pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS).

(2) Kandidat iz stavka 1. ovoga članka obavezan je provesti cjelokupni propisani program specijalističkog usavršavanja, a stečene kompetencije potvrđuju glavni mentor i mentor.

(3) Ministarstvo rješenjem priznaje europski specijalistički ispit položen pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS) i daje pravo na korištenje specijalističkog naziva propisanog u Republici Hrvatskoj.

(4) Uz zahtjev za donošenje rješenja iz stavka 3. ovoga članka podnositelj zahtjeva dostavlja dokaz o položenom europskom specijalističkom ispitu UEMS-a i o obavljenom cjelokupnom programu specijalističkog usavršavanja.

(5) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 186.

(1) Ako je zdravstveni radnik iz članka 182. stavka 1. ovoga Zakona u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb ili jedinica lokalne samouprave, zahtjevu za donošenje rješenja o odobrenju specijalizacije obavezan je priložiti ugovor o međusobnim pravima i obvezama vezanim uz specijalističko usavršavanje, sklopljen s poslodavcem.

(2) Pri sklapanju ugovora iz stavka 1. ovoga članka obveza rada u radnom odnosu na neodređeno vrijeme nakon završetka specijalističkog usavršavanja i položenog specijalističkog ispita ne smije biti ugovorena u trajanju duljem od propisanog vremena trajanja specijalizacije.

Članak 188.

(1) Zdravstvena ustanova u kojoj specijalizant zasnjuje radni odnos temeljem prethodne suglasnosti Ministarstva iz članka 187. stavka 1. ovoga Zakona, obvezna je naknaditi zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona stvarne troškove specijalizacije iz članka 191. ovoga Zakona nastale do zasnivanja radnog odnosa i naknadu u iznosu jedne proračunske osnovice za obračun naknada i drugih primanja u Republici Hrvatskoj po mjesecu ugovorene obveze rada nakon završene specijalizacije, u roku od godine dana od dana sklapanja ugovora o radu sa specijalizantom.

(2) Ako specijalizant otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona bez prethodne suglasnosti Ministarstva, obvezan je naknaditi troškove specijalizacije iz članka 191. ovoga Zakona nastale do otkaza ugovora o radu i naknadu iz stavka 1. ovoga članka, u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu.

(3) Obveza iz stavka 2. ovoga članka odnosi se i na specijalizanta koji otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona, a ne zasnuje radni odnos u drugoj zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb ili jedinica lokalne samouprave.

(4) Obveza iz stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na specijalizanta ako do prestanka ugovora o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona nije došlo zbog njegovog skrivljenog ponašanja u slučajevima otkaza ugovora o radu određenim općim propisima radnoga prava.

Članak 190.

(1) Zdravstvena ustanova u kojoj specijalist zasnuje radni odnos temeljem prethodne suglasnosti Ministarstva, obvezna je naknaditi zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona stvarne troškove specijalizacije iz članka 191. ovoga Zakona i naknadu u iznosu jedne proračunske osnovice za obračun naknada i drugih primanja u Republici Hrvatskoj po mjesecu neodrađene ugovorene obveze rada nakon završene specijalizacije, u roku od godine dana od dana sklapanja ugovora o radu sa specijalistom.

(2) Ako specijalist otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona bez prethodne suglasnosti Ministarstva, obvezan je naknaditi troškove specijalizacije iz članka 191. ovoga Zakona i naknadu iz stavka 1. ovoga članka, u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu.

(3) Obveza iz stavka 2. ovoga članka odnosi se i na specijalista koji otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona, a ne zasnuje radni odnos u drugoj zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb ili jedinica lokalne samouprave.

Članak 191.

(1) Troškovi specijalizacije iz članka 188. stavaka 1. i 2. te članka 190. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona obuhvaćaju troškove glavnog mentora, mentora i komentora, trošak zdravstvenih ustanova u kojima se obavlja specijalističko usavršavanje, trošak poslijediplomskog specijalističkog studija, trošak završnog i specijalističkog ispita, trošak knjižice o specijalističkom usavršavanju zdravstvenog radnika i trošak dnevnika rada zdravstvenog radnika na specijalističkom usavršavanju.

(2) Trošak zdravstvenih ustanova u kojima se obavlja specijalističko usavršavanje utvrđuje se za cijelo razdoblje trajanja specijalizacije u visini četverostrukog iznosa proračunske osnovice koja je važeća na početku obavljanja programa.

(3) Troškove iz stavka 1. ovoga članka snosi podnositelj prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 182. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(4) Zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i ordinaciji privatne prakse te medicinskom fakultetu u kojoj specijalizant obavlja dio programa specijalističkog usavršavanja naknada troška iz stavka 2. ovoga članka doznaju se razmjerno trajanju dijela specijalističkog usavršavanja.

Prilog: Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM
JAVNOŠĆU O NACRTU PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI

Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo zdravstva
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti
Datum dokumenta	26. veljače 2024.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Broj 71. Plana zakonodavnih aktivnosti Vlade Republike Hrvatske za 2024. godinu.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo zdravstva
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	U izradu Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti bili su uključeni predstavnici Hrvatske liječničke komore i Inicijative mladih liječnika.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?	Da
Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?	Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću provedeno je putem Središnjeg državnog portala „e-Savjetovanje“ u razdoblju od 22. siječnja do 6. veljače 2024.
Ako nije, zašto?	

Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Vidjeti u prilogu ovoga obrasca.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Vidjeti u prilogu ovoga obrasca.
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.

Izvešće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>Hrvatsko društvo za medicinsku fiziku PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI</p> <p>Poštovani, Ovim putem želimo ponovno naglasiti nužnost uvođenja Specijalizacije iz medicinske fizike i reguliranja medicinske fizike kao zdravstvene djelatnosti , u čemu Republika Hrvatska značajno zaostaje za ostalim članicama EU. Ozbiljan je problem hrvatskog zdravstva činjenica da medicinski fizičari u hrvatskim bolnicama obavljaju specijalistički posao ekvivalentan „specijalistu medicinske fizike“, koji postoji u gotovo svim zemljama članicama EU (a također i u Srbiji i BiH), ali bez ikakvog specijalističkog obrazovanja i provjere znanja i kompetencija specijalističkim ispitom prije početka samostalnog rada u klinikama. Bolnice zapošljavaju medicinske fizičare nakon završenog studija fizike i ti fizičari odmah, bez edukacije i provjere znanja i kompetencija, počinju raditi u dijagnostičkim i terapijskim postupcima uporabom ionizirajućeg zračenja, s najsloženijim zdravstvenim tehnologijama (primjerice, linearni akceleratori, računalni sustavi za izradu planova zračenja, složeni dozimetrijski sustavi itd.). Posao koji moraju obavljati ekvivalentan je poslu koji u ostatku EU obavljaju specijalisti medicinske fizike, ali naravno, bez ikakvog specijalističkog obrazovanja i provjere znanja i kompetencija specijalističkim ispitom prije početka samostalnog rada u klinikama. Koliko ovo može kompromitirati uspješan ishod onkološkog liječenja, uspješnost dijagnostičkog postupka, a i sigurnost pacijenta koji je izložen ionizirajućem zračenju, ne treba posebno naglašavati. "Integrated Regulatory Review Service" (IRRS) misija Međunarodne agencije za atomsku agenciju (IAEA) u dva je navrata posjetila RH, 2015. i 2019. godine (oba cjelokupna izvješća IAEA IRRS misije dostupna su Ministarstvu zdravstva) te je jasno ukazala na potrebu priznavanja medicinske fizike kao zdravstvene djelatnosti i uvođenja specijalizacije iz medicinske fizike. Ovdje navodimo samo neke od nalaza IAEA IRRS misije: Nalazi iz 2015.: - „Unfortunately, there is no specialization in medical physics and no recognition of this profession at a national level.“ - „Recommendation R25: The Government should recognize medical physicists as a profession at a national level and develop specialization in medical physics with objective to ensure the radiation protection of patients.“ Nalazi iz 2019.: - „Recommendation R25 remains open, as the criteria for the qualification of a person as a medical physicist are not addressed in regulation,</p>	<p>Primljeno na znanje Navedeno nije predmet ovoga Zakona.</p>

and the medical physics specialization has not been established in the educational system.“

Naglašavamo također da odredbe Direktive Europske komisije EURATOM 2013/59, koja je obvezujuća za RH, jasno kažu: „Article 14: General responsibilities for the education, training and provision of information; - 2. Member States shall ensure that arrangements are made for the establishment of education, training and retraining to allow the recognition of radiation protection experts and medical physics experts, as well as occupational health services and dosimetry services, in relation to the type of practice.“ „Article 59: Training and recognition; - Member States shall ensure that training and recognition requirements, as laid down in Articles 79, 14 and 18, are met for the practitioner, the medical physics expert and the individuals referred to in Article 57(2).“ Iako su medicinski fizičari temeljem Zakona o zdravstvenoj zaštiti (NN 100/18, 125/19) dobili status zdravstvenih djelatnika, usklađivanje zakonskih propisa o medicinskoj fizici kao zdravstvenoj djelatnosti te uvođenje specijalističkog usavršavanja još uvijek nije provedeno. Trenutno je u zdravstvenom sustavu zaposleno više od 70 medicinskih fizičara, no s obzirom na evidentni porast broja onkoloških bolesnika, broja dijagnostičkih i terapijskih postupaka te uvođenje novih uređaja i postupaka u područjima radioterapije, nuklearne medicine te dijagnostičke i intervencijske radiologije, raste i potreba za zapošljavanjem fizičara u hrvatskim bolnicama. Već niz godina Hrvatsko društvo za medicinsku fiziku ukazuje na problem nereguliranja medicinske fizike kao zdravstvene djelatnosti te posljedično tome, nepostojanja organizirane, strukturirane i mentorirane edukacije medicinskih fizičara i provjere znanja i kompetencija specijalističkim ispitom, koja bi našim zdravstvenim ustanovama osigurala licencirane stručnjake – specijaliste medicinske fizike. Time bi se postiglo usklađivanje s preporukama i odredbama Direktive EURATOM 2013/59 Europske komisije, IAEA-e i drugih međunarodnih stručnih institucija te u konačnici osiguralo povećanje kvalitete zdravstvenih usluga, sigurnosti bolesnika i napredak u gore navedenim područjima medicine koja su zbog primjene ionizirajućeg zračenja i najvažnija područja medicinske fizike. Stoga predlažemo uvođenje Specijalizacije iz medicinske fizike i reguliranje medicinske fizike kao zdravstvene djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku. Hrvatsko društvo za medicinsku fiziku

2 **Andrea Radeljak**
PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI
 Nužno je točno definirati stvarne troškove specijalizacije kako bi se izbjeglo različito tumačenje 'troškova specijalizacije'. Potrebno je jasno definirati da se specijalizacija može odobriti zdravstvenom radniku sa završenim sveučilišnim integriranim studijem.

Primljeno na znanje
 Primljeno na znanje.

<p>3 Manuel Jurić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI Smatram da je dovoljan jedan stručni ispit i jedno uvjerenje. Članku 168 trebalo bi dodati stavak da zdravstveni radnik koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit i nakon toga stekao višu razinu obrazovanja u istom zdravstvenom usmjerenju u djelatnost fizioterapije medicinsko - lab.dijagnostike i sanitarnog inženjerstva nema obvezu ponovnog obavljanja pripravničkog staža niti obvezu polaganja stručnog ispita. U prijelaznim i završnim odredbama zakona napisati da je nadležna komora obvezna po službenoj dužnosti izdati odobrenje za samostalan rad zdravstvenom radniku koji je stekao višu razinu obrazovanja u zdravstvenom usmjerenju i podnio je zahtjev za izdavanje odobrenja za samostalni rad, da mu se to odobri a, ako se to ne poštuje da se kazni ili sankcionira. P.S. liječnici i med.sestre nemaju stručni ispit te je taj isti članak samo iznimka. Za pohvaliti je komora zdravstvenih radnika koja sve to poštuje a komora fizioterapeuta stvara probleme svojem članstvu.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Djelomično prihvaćen.</p>
<p>4 Slađana Picek PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI Članku 168 trebalo bi dodati stavak da zdravstveni radnik koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit i nakon toga stekao višu razinu obrazovanja u istom zdravstvenom usmjerenju u djelatnost fizioterapije, medicinsko - lab.dijagnostike i sanitarnog inženjerstva nema obvezu ponovnog obavljanja pripravničkog staža niti obvezu polaganja stručnog ispita. U prijelaznim i završnim odredbama zakona napisati da je nadležna komora obvezna po službenoj dužnosti izdati odobrenje za samostalan rad zdravstvenom radniku koji je stekao višu razinu obrazovanja u istom zdravstvenom usmjerenju i podnio je zahtjev za izdavanje odobrenja za samostalni rad, a slučaju neizdavanja (obavezno propisati rok za izdavanje) propisati sankcije za pravnu osobu te odgovornu osobu u pravnoj osobi s javnim ovlastima. Također u članku 227. propisati sankcije za situacije u kojima se pravna osoba s javnim ovlastima te odgovorna osoba u pravnoj osobi oglašuje ili ne poštuje mjere izrečene rješenjem, kako ne bi dolazilo do situacija u kojima nema mogućnosti sankcioniranja kada se mjere donesene rješenjem ne poštuju tj. ne primjenjuju se.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Djelomično prihvaćen.</p>

<p>5 Ksenija Janjušević PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI Članku 168 trebalo bi dodati stavak da zdravstveni radnik koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit i nakon toga stekao višu razinu obrazovanja u istom zdravstvenom usmjerenju u djelatnost fizioterapije, medicinsko - lab.dijagnostike i sanitarnog inženjerstva nema obvezu ponovnog obavljanja pripravničkog staža niti obvezu polaganja stručnog ispita. U prijelaznim i završnim odredbama zakona napisati da je nadležna komora obvezna po službenoj dužnosti izdati odobrenje za samostalan rad zdravstvenom radniku koji je stekao višu razinu obrazovanja u istom zdravstvenom usmjerenju i podnio je zahtjev za izdavanje odobrenja za samostalni rad, a slučaju neizdavanja (obavezno propisati rok za izdavanje) propisati sankcije za pravnu osobu te odgovornu osobu u pravnoj osobi s javnim ovlastima. Također u članku 227. propisati sankcije za situacije u kojima se pravna osoba s javnim ovlastima te odgovorna osoba u pravnoj osobi oglašuje ili ne poštuje mjere izrečene rješenjem, kako ne bi dolazilo do situacija u kojima nema mogućnosti sankcioniranja kada se mjere donesene rješenjem ne poštuju tj. ne primjenjuju se.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Djelomično prihvaćen.</p>
<p>6 Petra Janjušević PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI Članku 168 trebalo bi dodati stavak da zdravstveni radnik koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit i nakon toga stekao višu razinu obrazovanja u istom zdravstvenom usmjerenju u djelatnost fizioterapije, medicinsko - lab.dijagnostike i sanitarnog inženjerstva nema obvezu ponovnog obavljanja pripravničkog staža niti obvezu polaganja stručnog ispita. U prijelaznim i završnim odredbama zakona napisati da je nadležna komora obvezna po službenoj dužnosti izdati odobrenje za samostalan rad zdravstvenom radniku koji je stekao višu razinu obrazovanja u istom zdravstvenom usmjerenju i podnio je zahtjev za izdavanje odobrenja za samostalni rad, a slučaju neizdavanja (obavezno propisati rok za izdavanje) propisati sankcije za pravnu osobu te odgovornu osobu u pravnoj osobi s javnim ovlastima. Također u članku 227. propisati sankcije za situacije u kojima se pravna osoba s javnim ovlastima te odgovorna osoba u pravnoj osobi oglašuje ili ne poštuje mjere izrečene rješenjem, kako ne bi dolazilo do situacija u kojima nema mogućnosti sankcioniranja kada se mjere donesene rješenjem ne poštuju tj. ne primjenjuju se.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Djelomično prihvaćen.</p>

<p>7 Tara Rolić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI Pohvaljujem inicijativu uređenja specijalističkog usavršavanja no smatram nužim točno definirati 'stvarne troškove specijalizacije' i termin ujednačeno koristiti dalje u tekstu kako bi se izbjeglo drugačije tumačenje 'troškova specijalizacije'. Također smatram važnim da se definira rok u kojem Ministarstvo zdravstva specijalizantu odgovora na zahtjev. Isto tako, troškovi specijalizacije nisu isti za specijalizanta koji je 90% specijalističkog usavršavanja u ustanovi u kojoj je i započeo specijalizaciju ili u manjoj ustanovi i cijelo vrijeme specijalističkog usavršavanja provodi u vanjskoj ustanovi. Navedeno bi bilo dobro razgraničiti. Potrebno je unjeti korekciju: specijalizacija se može odobriti zdravstvenom radniku sa završenim sveučilišnim integriranim studijem.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>8 Udruga poslodavaca u zdravstvu Hrvatske PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI U postupku internetskog savjetovanja s javnošću o Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti, koje traje do 6. veljače 2024. godine, dajemo sljedeće primjedbe i prijedloge Udruge poslodavaca u zdravstvu Hrvatske: Predložene izmjene i dopune Zakona o zdravstvenoj zaštiti, koje se odnose na specijalističko usavršavanje, smatramo neprihvatljivima. Sustav specijalističkog usavršavanja, ukoliko se mijenja, potrebno je suštinski, cjelovito i sustavno izmijeniti te smatramo da se predloženim djelomičnim izmjenama ne postiže kvalitetnija i dostupnija zdravstvena zaštita za građane, već da će predložene izmjene, budu li usvojene, dovesti do smanjenja kvalitete, dostupnosti i kontinuiranosti zdravstvene zaštite za građane, osobito u javnom zdravstvenom sustavu, koji je temelj cjelokupnog zdravstvenog sustava Republike Hrvatske. Uzajamna prava i obveze između, s jedne strane, zdravstvene ustanove koja raspisuje natječaj za specijalističko usavršavanje i financira ga, da bi u konačnici osigurala potreban profil liječnika kako bi se zadovoljile potrebe građana, te s druge strane, onoga tko se dobrovoljno javlja na natječaj, moraju biti regulirani ugovorom i zakonom. Ako obveze specijalizanata odnosno specijalista ne postoje odnosno minorne su, tada je potrebno sustav u potpunosti promijeniti na način da država raspisuje natječaje za specijalizacije i financira ih te osigurava mehanizme za privlačenje i zadržavanje kadrova, kao i da odgovara za kadrovski deficit na određenom području. Predloženim izmjenama, ravnateljima zdravstvenih ustanova oduzimaju se alati osiguranja kadrova, onemogućuje im se planiranje budućnosti kadrovske strukture zdravstvene ustanove, čime im se onemogućuje planiranje i organiziranje zdravstvene zaštite za građane te upravljanje troškovima, stoga ravnatelji niti ne mogu biti odgovorni za navedeno. Također, predloženim izmjenama nisu predviđeni nikakvi kompenzatorni</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

mehanizmi, koji bi omogućili privlačenje i lakše zapošljavanje kadrova. Ovim parcijalnim predloženim izmjenama, jedino se specijalizantima i specijalistima olakšava prijevremeni raskid ugovora, čime će neminovno doći do još većeg njihovog odlaska iz manje atraktivnih dijelova Republike Hrvatske u velike gradove i velike bolnice odnosno privatni sektor i inozemstvo, što će u konačnici onemogućiti pružanje kvalitetne i dostupne zdravstvene zaštite stanovnicima ostalih područja. Prosječan broj liječnika na 100.000 stanovnika u 2022. godini u EU bio je 410, dok je u Republici Hrvatskoj u 2024. godini bio 425. Već sada postoji velik nerazmjer u broju liječnika u županijama, a predloženim izmjenama Zakona, isti će se povećati. U županijama s najvećim gradovima, prosječan broj liječnika na 100.000 stanovnika je, u Gradu Zagrebu 719, u Splitsko-dalmatinskoj županiji 425, u Primorsko-goranskoj 497, a u Osječko-baranjskoj 433, dok je u manje razvijenim županijama, primjerice, u Ličko-senjskoj županiji 239, Virovitičko-podravskoj 274, a u Požeško-slavonskoj 380. Neprihvatljivo je da zdravstvena ustanova koja je specijalizanta uputila na specijalističko usavršavanje, i plaćala mu plaće, materijalna prava i ostale troškove specijalizacije, iako specijalizant u toj zdravstvenoj ustanovi nije uopće radio ili je vrlo malo, ostaje bez ikakve naknade štete, koja je materijalna, ali još važnije, riječ je o šteti za građane o kojima skrbi navedena zdravstvena ustanova, a koji ostaju bez planirane zdravstvene zaštite. Prema Zakonu o zdravstvenoj zaštiti, članku 85., ravnatelj organizira i vodi poslovanje, predstavlja i zastupa zdravstvenu ustanovu i odgovoran je za zakonitost rada, no međutim, predloženim izmjenama ravnateljima se onemogućuje planiranje kadrova, čime se onemogućuje organiziranje neprekidne zdravstvene zaštite za građane i dovodi ih se u opasnost za život i zdravlje, povećavaju se troškovi zdravstvenih ustanova, kao i zdravstvenog sustava u cjelini, zbog povećanja troškova prekovremenog rada, većeg korištenja bolovanja, kasnijeg pristupanja liječenju pacijenata i dr. Sukladno Zakonu o fiskalnoj odgovornosti, članku 34., ravnatelji zdravstvenih ustanova odgovorni su za zakonito, namjensko i svrhovito korištenje sredstava te su obvezni svake godine podnijeti izjavu o fiskalnoj odgovornosti, kojom potvrđuju da su u radu osigurali zakonito, svrhovito i namjensko korištenje sredstava. Potpisivanjem aneksa ugovora o međusobnim pravima o obvezama, kojima se mijenjaju ranije dvostrano potpisani ugovori i time otpisuje dug, koji je u pojedinim slučajevima, sukladno ranije važećim propisima, prilično visok, zasigurno se ne može klasificirati kao svrhovito i namjensko trošenje proračunskih sredstava. Ulaganje sredstava u edukaciju zaposlenika, koji po završetku edukacije odlazi u privatni sektor, inozemstvo, drugu zdravstvenu ustanovu ili pak otvara privatnu praksu, bez ikakvih ili uz minimalnu obvezu naknade troškova, pri čemu u toj ustanovi koja je financirala njegove plaće i ostale troškove, nije uopće radio, ili je, no vrlo malo, definitivno je nenamjensko i nesvrhovito trošenje sredstava. Također, oprema zdravstvenih ustanova nabavlja se u korelaciji s

planiranim kadrovima koji će raditi na toj opremi, pa nemogućnost planiranja kadrova dovodi i do nesvrhovitog trošenja sredstava na nabavu opreme, a koju je pak potrebno nabaviti zbog potreba pacijenata. Nedopustivo je da se ravnatelje zdravstvenih ustanova jednim zakonom, Zakonom o zdravstvenoj zaštiti, prisiljava na kršenje drugog zakona, Zakona o fiskalnoj odgovornosti, te ih se izlaže odgovornosti i kažnjavanju. Također, ravnatelji zdravstvenih ustanova nisu ovlašteni samostalno potpisivati anekse ugovora, već im je za navedeno, ovisno o iznosu, potrebna suglasnost upravnog vijeća odnosno osnivača. Nije prihvatljivo da se ravnatelje, koji predstavljaju i zastupaju zdravstvenu ustanovu, dovodi u poziciju odgovornosti i za nepotpisivanje, u slučaju nedobivanja suglasnosti, kao i za potpisivanje aneksa ugovora, s obzirom na Zakon o fiskalnoj odgovornosti, ali i Zakon o zdravstvenoj zaštiti koji propisuje prava građana u vezi pristupa zdravstvenoj zaštiti. Ranije potpisani ugovori su dvostrano obvezni akti, potpisani slobodnom voljom u skladu s ranije važećim propisima, uz poznavanje svih uvjeta, pri čemu su neka od osnovnih načela Zakona o obveznim odnosima, načelo jednake vrijednosti činidaba iz članka 7. te dužnost ispunjenja obveze iz članka 9. Pri sklapanju naplatnih pravnih poslova sudionici polaze od načela jednake vrijednosti uzajamnih činidaba, a sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje. Potpisivanjem aneksa ugovora i mijenjanjem jednog od ključnih elemenata ugovora, krše se temeljne odrednice obveznopравnih i ugovornih odnosa, te se također dovodi u nejednaku i neravnopravnu poziciju specijalizante i specijaliste koji su ranije raskinuli ugovore i svoj dug već platili, odnosno javne zdravstvene ustanove koje su platile umjesto njih. Zakonske izmjene trebaju biti usmjerene na povećanje kvalitete, dostupnosti i osiguranje kontinuiranosti zdravstvene zaštite za građane, no smatramo da će rezultati predloženih izmjena biti upravo suprotni.

9	<p>Hrvatska komora fizioterapeuta PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI</p> <p>Poštovani, Predlaže se inkorporirati u ovaj Nacrt Prijedloga brisanje, iz sadašnjeg ZZZ-a, u članku 168 stavak 2. riječi "fizioterapeutske tehničar" te riječi "maser – kupeljar" OBRAZLOŽENJE: Upravo je završeno savjetovanje o prijedlogu novog Pravilnika o pripravničkom stažu i stručnom ispitu zdravstvenih radnika te smo predložili ukidanje pripravničkog staža i polaganja stručnog ispita za masere kupeljare i fizioterapeutske tehničare. Maseri kupeljari i fizioterapeutske tehničari rade pod nadzorom kvalificiranog fizioterapeuta te im se stvara prepreka za ulazak na tržište rada sa osposobljavanjem kroz pripravnički staž. Završetkom njihovog obrazovanja oni ispunjavaju kompetencije za koje su se obrazovali. Kurikulum prvostupnika fizioterapije nije obuhvatio sve cjeline u praktičnom dijelu obrazovanja te dok se praktični dio obrazovanja za prvostupnika fizioterapije ne ukorporira u kurikulum obrazovanja neophodno je obavljanje pripravničkog staža i polaganje stručnog ispita za prvostupnike fizioterapije ispred Povjerenstva Ministarstva zdravstva za potvrđivanje osposobljenosti istih.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Djelomično prihvaćen.</p>
10	<p>Insula-županijska specijalna bolnica za psihijatriju i rehabilitaciju PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI</p> <p>Uvažavajući fiskalnu odgovornost ravnatelja, odgovornost za osiguranje zdravstvene zaštite, a koju nije moguće osigurati u predloženim okolnostima, kao i povredu načela i odredbi Zakona o obveznim odnosima, konkretno slobodu uređivanja obveznopravnih odnosa, dužnost ispunjenja obveze te načelo jednake vrijednosti činidbi, ovakvim prijedlogom zakona u cijelosti su onemogućeni alati osiguranja i izvršenja zdravstvene zaštite te isti smatramo neprihvatljivim za zdravstvene ustanove.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

11	<p>Hrvatska komora dentalne medicine PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI</p> <p>Poštovani, imamo primjedbu na članak 190.a koji će biti čl.190. Članak 6. Iza članka 190. dodaje se članak 190.a koji glasi: Članak 190.a (1) Iznimno od članka 190. stavka 3. ovoga Zakona, ako specijalist u roku od godine dana od dana otkazivanja ugovora o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovog Zakona osnuje privatnu praksu na primarnoj razini zdravstvene djelatnosti u mreži javne zdravstvene službe na području koje pokriva zdravstvena ustanova koja je snosila troškove specijalističkog usavršavanja, specijalist neće biti u obvezi snositi troškove specijalizacije iz članka 191. ovoga Zakona. (2) Ako specijalist ne ispuni uvjete iz stavka 1. ovoga članka u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 186. stavka 1. ovoga Zakona obvezan je, u daljnjem roku od šest mjeseci, naknaditi troškove specijalizacije iz članka 191. ovoga Zakona nastale do otkaza ugovora o radu.” Naime, prema čl. 30. Zakona o zdravstvenoj zaštiti jedini specijalisti koji mogu u svojstvu specijaliste, za što su se školovali temeljem Ugovora o radu s zdravstvenom ustanovom, osnovati privatnu praksu na primarnoj razini zdravstvene djelatnosti u mreži javne zdravstvene službe su: specijalisti obiteljske medicine, specijalisti ginekologije i opstetricije, specijalisti medicine rada i specijalisti pedijatri. Sve ostale specijalnosti su u sklopu mreže javne zdravstvene službe na sekundarnoj i/ili tercijarnoj razini prema čl.32. i čl.35. Zakona o zdravstvenoj zaštiti. Dakle, prema ovom prijedlogu troškove specijalizacije neće biti u obvezi snositi gore navedeni specijalisti, koji mogu biti unutar primarne mreže zdravstvene zaštite i oni koji osnuju privatnu praksu u mreži javne zdravstvene službe ali kao polivalentna ordinacija, odnosno, ugovorena djelatnost opće obiteljske medicine i ugovorena djelatnost dentalne zdravstvene zaštite (polivalentne). Konkretno, znači li to da troškove specijalizacije iz ortodontiju, dr.dent.med. koji je u radnom odnosu i otkaže ugovor o radu, neće trebati nadoknaditi ako osnuje privatnu praksu u mreži javne zdravstvene službe kao ugovorena djelatnosti dentalne zdravstvene zaštite (polivalentna) jer je to primarna zdravstvena zaštita? Odnosno, ako osnuju privatnu praksu u mreži javne zdravstvene službe kao ugovorena djelatnost ortodontije, a to je sekundarna zdravstvena zaštita (specijalističko konzilijarna), onda će trebati nadoknaditi troškove školovanja? Ovaj članak je kontradiktoran i diskriminirajući prema svim specijalističkim granama koje ne mogu i nisu u sklopu mreže javne zdravstvene službe kao ugovorena djelatnost primarne zdravstvene zaštite. Ovaj članak treba promijeniti, odnosno, izbaciti dio „na primarnoj razini“ ili dodati „i na sekundarnoj“ razini.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Djelomično prihvaćen.</p>
----	---	---

12	<p>Anka Mamić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI</p> <p>Primjerenijom organizacijom unutar službi zdravstvenog sustava i boljom suradnjom institucija u zdravstvu i znanosti može se omogućiti svim zdravstvenim radnicima na cijelom području Republike Hrvatske stručno i znanstveno napredovanje, kako bi se i na taj način pridonijelo postizanju odgovarajuće zdravstvene skrbi i napretku na svim područjima Republike Hrvatske. Svakako treba tražiti uzroke nezadovoljstva zdravstvenih radnika i neodgovarajuće zdravstvene skrbi koji nisu jedino financijske prirode, pa već i bolja organizacija pored finacijske potpore može unaprijediti zdravstvenu skrb.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
13	<p>Dom zdravlja Splitsko-dalmatinske županije PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI</p> <p>Ovaj prijedlog da ne postoji nikakve "penalizacija" (niti proračunska osnovica po mjesecu neodrađene obaveze) je najgore moguće rješenje jer će potpuno urušiti javni zdravstveni sustav. Doći će do migracije gotovih mladih specijalista iz javnog u privatni sustav i iz malih u velike sredine (pod velikim sredinama misli se na samo 4 velika grada). Ako se specijalizante želi osloboditi obaveze rada nakon specijalizacije u Ustanovi koja je uputila na specijalizaciju onda samo Ministarstvo MORA potpuno preuzeti ulogu PLANIRANJA i FINANCIRANJA specijalizacija za čitavo područje RH. Pod pojmom financiranja podrazumijevaju se ukupni bruto troškovi plaća jer velika većina specijalizanata specijalizaciju ne "odrađuje" u Ustanovi koja isplaćuje plaću.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
14	<p>DRAŽENKA ĐUD PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI</p> <p>Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona trebao bi regulirati da se odradi jedan staž i jedan stručni ispit te dodatnim studiranjem ne traži ponavljanje istog te se zakonom regulira obaveza izdavanja licence i time ljudima daje pravo na rad. Fizioterapeutske tehničari koji su stažirali i položili stručni a tada studirali i stekli zvanje prvostupnik fizioterapije da im se prizna odrađeni staži stručni ispit.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

15	<p>Danijel Tomašić PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI</p> <p>Članku 168 trebalo bi dodati stavak da zdravstveni radnik koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit i nakon toga stekao višu razinu obrazovanja u istom zdravstvenom usmjerenju u djelatnost fizioterapije, medicinsko - lab.dijagnostike i sanitarnog inženjerstva nema obvezu ponovnog obavljanja pripravničkog staža niti obvezu polaganja stručnog ispita. U prijelaznim i završnim odredbama zakona napisati da je nadležna komora obvezna po službenoj dužnosti izdati odobrenje za samostalan rad zdravstvenom radniku koji je stekao višu razinu obrazovanja u istom zdravstvenom usmjerenju i podnio je zahtjev za izdavanje odobrenja za samostalni rad, a slučaju neizdavanja (obavezno propisati rok za izdavanje) propisati sankcije za pravnu osobu te odgovornu osobu u pravnoj osobi s javnim ovlastima. Također u članku 227. propisati sankcije za situacije u kojima se pravna osoba s javnim ovlastima te odgovorna osoba u pravnoj osobi oglašuje ili ne poštuje mjere izrečene rješenjem, kako ne bi dolazilo do situacija u kojima nema mogućnosti sankcioniranja kada se mjere donesene rješenjem ne poštuju tj. ne primjenjuju se.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Djelomično prihvaćen.</p>
16	<p>Ivana Iveković PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI</p> <p>Poštovanje, nadam se da će se ovim Pravilnikom o pripravničkom stažu i stručnom ispitu, riješiti problem naših fizioterapeuta koji su završili pripravnički i položili stručni ispit prije završenog studija, te da nam se omogući pravo na rad izdavanjem licenci. Hvala nadležnom Ministarstvu zdrastva u izradi nacrtu, te se nadam pozitivnom ishodu.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
17	<p>drazenko vuk PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI</p> <p>Druge regulirane profesije u zdravstvu nemaju pripravnički staž npr liječnici i sestre smatram da to treba postupno ukinutu za sve. dok se to ne ukine dovoljan je jedan stručni ispit i jedno uvjerenje. čl 168 nadopuniti sa podstavkom 2 iz Pravilnika o pripravničkom stažu i stručnom ispitu koji je trenutno isti na savjetovanju i jako je dobro koncipiran sve pohvale.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

18	<p>hrvoje vuk PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI</p> <p>Smatram da je dovoljan jedan stručni ispit i jedno uvjerenje. Članku 168 trebalo bi dodati stavak da zdravstveni radnik koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit i nakon toga stekao višu razinu obrazovanja u istom zdravstvenom usmjerenju u djelatnost fizioterapije medicinsko - lab.dijagnostike i sanitarnog inženjerstva nema obvezu ponovnog obavljanja pripravničkog staža niti obvezu polaganja stručnog ispita. U prijelaznim i završnim odredbama zakona napisati da je nadležna komora obvezna po službenoj dužnosti izdati odobrenje za samostalan rad zdravstvenom radniku koji je stekao višu razinu obrazovanja u zdravstvenom usmjerenju i podnio je zahtjev za izdavanje odobrenja za samostalni rad, da mu se to odobri a, ako se to ne poštuje da se kazni ili sankcionira. P.S. liječnici i med.sestre nemaju stručni ispit te je taj isti članak samo iznimka. Za pohvaliti je komora zdravstvenih radnika koja sve to poštuje a komora fizioterapeuta stvara probleme svojem članstvu.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Djelomično prihvaćen.</p>
19	<p>MONIKA KOVAČ PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI</p> <p>Slažem se s prijedlogom i želim da se provede u djelo. Da svi samo jedanput obavljaju pripravnički staž i polažu stručni ispit za sve fizioterapeute i prvostupnike fizioterapije.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

20	<p>HRVATSKA LIJEČNIČKA KOMORA PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI, Članak 2.</p> <p>Predložena izmjena čl.184.a st.3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, kojom se uvodi obveza polaganja praktičnog dijela specijalističkog ispita pred ispitnom komisijom i za slučaj kada je kandidat prethodno položio europski specijalistički ispit pred Europskom udrugom medicinskih specijalista (UEMS), u Nacrtu nije obrazložena te nije navedeno koji su razlozi izmjene postojećeg načina uređenja ove materije koji je uveden Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“ br. 33/23) i na snazi je manje od godinu dana. Smatramo da nema stvarno utvrđene i opravdane potrebe da se i u konkretnom slučaju uvodi polaganje praktičnog dijela specijalističkog ispita. Važećim zakonskim odredbama propisano je da je kandidat koji polaže UEMS ispit obavezan provesti cjelokupni program specijalističkog usavršavanja, a stečene kompetencije potvrđuju glavni mentor i mentor. Tek nakon što kandidat ima dokaz o položenom europskom ispitu i obavljenom cjelokupnom programu, Ministarstvo zdravstva mu rješenjem priznaje taj ispit. Predloženim rješenjem odnosno uvođenjem dodatne obveze polaganja praktičnog dijela ispita, ovlasti mentora i glavnom mentora da potvrđuju stečene kompetencije se obezvrjeđuju i čine nepotrebne. U slučaju da predlagatelj, unatoč gore navedenom, ostane pri predloženom rješenju predlažemo da se razmotri mogućnost da se obveza polaganja praktičnog dijela ispita propiše isključivo za one kandidate koji u okviru UEMS specijalističkog ispita nemaju obvezu polaganja praktičnog dijela ispita. Naime, dobar dio specijalističkih ispita koji se polažu pri UEMS imaju obvezu polaganja i praktičnog dijela ispita, pa se stoga postavlja pitanje opravdanosti ponovnog polaganja praktičnog dijela ispita i u Republici Hrvatskoj.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
21	<p>HRVATSKA LIJEČNIČKA KOMORA PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI, Članak 3.</p> <p>U članku 186. Zakona o zdravstvenoj zaštiti uvodi se nova odredba da ugovor o međusobnim pravima i obvezama ne smije sadržavati odredbe kojima se utvrđuju dodatne financijske obveze za zdravstvenog radnika (izuzev onih iz članka 191.). Predlažemo proširenje navedene odredbe na način da ugovor ne smije sadržavati niti odredbe kojima se zahtijeva dodatno pribavljanje instrumenata osiguranja plaćanja, budući da je u tom dijelu uočeno neujednačeno postupanje zdravstvenih ustanova. Osim što njihovo pribavljanje predstavlja dodatni trošak istima se znatno otežava pobijanje pogrešno obračunatih troškova specijalističkog usavršavanja.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

22	<p>Ljubomir Flajšman PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI, Članak 7. Članak 191. stavak 2. stoji i u Zakonu o ZZ NN 100/2018. pa nadalje a Ustanove su 2023. obračunavale jednu proračunsku osnovicu po mjesecu. Za specijalizaciju od 4 godine to je ispadalo 441,44eura x 48mj = 21.189,12eura. A prema ovom stavku to bi trebalo biti samo četverostruka osnovica za cijelo razdoblje odnosno 441,44eura x 4 = 1.765,76eura. Molim da se ovaj stavak promijeni u toj mjeri da bude manje podložan ovakvim svojevolumnim tumačenjima! U članku 191. mijenja se stavak 2. koji glasi: "(2) Trošak zdravstvenih ustanova u kojima se obavlja specijalističko usavršavanje utvrđuje se za cijelo razdoblje trajanja specijalizacije u visini četverostrukog iznosa proračunske osnovice (formula za sumu cijelog razdoblja specijalizacije $\Sigma = 4 \times$ iznos proračunske osnovice) koja je važeća na početku obavljanja programa." iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase: " (5) Trošak glavnog mentora, mentora i komentora utvrđuje se odlukom ministra kojom se propisuje godišnja naknada za rad po mentorstvu. (6) Trošak završnog i specijalističkog ispita utvrđuje se odlukom ministra."</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
23	<p>HRVATSKA LIJEČNIČKA KOMORA PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI, Članak 9. U navedenom članku predloženo je da će se odluke iz članka 7. Nacrta (odluka kojom se utvrđuje trošak glavnog mentora, mentora i komentora te odluka kojom se utvrđuje trošak završnog i specijalističkog ispita) donijeti u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu predloženih zakonskih izmjena i dopuna. Budući da nije jasno kolika će biti visina tih troškova te bi isti mogli predstavljati značajno opterećenje predložemo razmotriti prijedlog da se navedene odluke donesu protekom roka od 90 dana u kojem su ustanove obvezne ponuditi sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama (ili sporazuma), a najkasnije u roku od 6 mjeseci od stupanja na snagu zakona.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

24	<p>HRVATSKA LIJEČNIČKA KOMORA PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI, Članak 10.</p> <p>Vezano uz predloženu obvezu zdravstvene ustanove da u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu zakona ponude specijalizantima/specijalistima sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama podsjećamo da smo u praksi već imali situaciju (op. kada je ta obveza za poslodavce bila propisana podzakonskim propisom) da su poslodavci odnosno odgovorne osobe poslodavca grubo izigravale tu obvezu na način da su samo ponudili sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama, no da isti nikad nisu sklopili jer su ga odbili potpisati. U svrhu izbjegavanja ponovnog izigravanja navedene obveze predlažemo u posebnoj odredbi propisati i prekršajne odredbe i sankcije za ravnatelje u slučaju da ne ponude sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama kao i u slučaju da nakon pristanka druge ugovorne strane odbiju sklopiti predmetni ugovor. Također, predlažemo i dopunu članka na način da se ravnatelji zdravstvenih ustanova obvežu na dostavu obavijesti Ministarstvu zdravstva o svim ponuđenim odnosno sklopljenim izmjenama ugovora o međusobnim pravima i obvezama. Dodatno ukazujemo da je potrebno regulirati jasnije i status specijalizanata/specijalista koji će do stupanja na snagu predloženih zakonskih izmjena i dopuna otkazati ugovor o radu radi prelaska u neku drugu zdravstvenu ustanovu ili se već nalaze u tom procesu, a nije im istekao rok od godinu dana za povrat troškova specijalizacije ili su sa ustanovom već sklopili sporazum o načinu povrata troškova. U svim prethodno navedenim slučajevima predlažemo propisati da su zdravstvene ustanove također obvezne sa specijalizantima/specijalistima (koji i dalje imaju obveze prema bivšem poslodavcu, s kojom su raskinuli ugovor o radu) sklopiti sporazum u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu zakona, a u skladu s novopredloženim zakonskim odredbama.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Djelomično prihvaćen.</p>
25	<p>Ljubomir Flajšman PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI, ODNOSNO DOPUNJUJU</p> <p>Članak 191. stavak 2. stoji i u Zakonu o ZZ NN 100/2018. pa nadalje a Ustanove su 2023. obračunavale jednu proračunsku osnovicu po mjesecu. Za specijalizaciju od 4 godine to je ispadalo $441,44\text{eura} \times 48\text{mj} = 21.189,12\text{eura}$. A prema ovom stavku to bi trebalo biti samo četverostruka osnovica za cijelo razdoblje odnosno $441,44\text{eura} \times 4 = 1.765,76\text{eura}$. Molim da se ovaj stavak promijeni u toj mjeri da bude manje podložan ovakvim svojevrsnim tumačenjima! Ja osobno ću tražiti pravnu zaštitu po tome pitanju. Kolege ako su i Vama tako radili obratite pažnju.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>